

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Jana Passera a Mgr. Davida Hipšera a v právní věci žalobce: **J. S. H. N.**, zastoupeného JUDr. Annou Doležalovou, MBA, advokátkou se sídlem Jablonského 604/7, Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2012, čj. OAM-202/LE-LE05-LE05-2012, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 9. 2013, čj. 4 Az 16/2012 - 24,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovené zástupkyni žalobce JUDr. Anně Doležalové, MBA, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši 8228 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 26. 9. 2012 označil žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany za nepřijatelnou podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a proto řízení zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu.

[2] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou u Městského soudu v Praze. Městský soud ji rozsudkem označeným v záhlaví zamítl. Měl za to, že žalovaný správně zjistil, že žádost žalobce byla nepřijatelná, neboť žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany opakovaně a neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které bez jeho vlastního zavinění nebyly předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení.

[3] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností z důvodů vymezených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. a současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V doplněné kasační stížnosti namítl, že sice opakovaně žádal o udělení mezinárodní ochrany, ale v nyní posuzované žádosti uvedl nový důvod, že je již v České republice po dobu patnácti let a neví, jaký trest by jej čekal v domovském Íránu, pokud by se tam nyní vrátil. S tímto důvodem se dle stěžovatele žalovaný nevypořádal. Žalovaný měl také zohlednit, zda neudělením mezinárodní ochrany stěžovateli nedošlo ze strany České republiky k porušení mezinárodních závazků. Stěžovateli totiž z důvodu pobývání na území České republiky bez platných dokladů hrozí opakované odsuzování za maření výkonu úředního rozhodnutí.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se ztotožňuje s posouzením soudu a setrvává na závěrech žalobou napadeného rozhodnutí. Pro svou žádost o mezinárodní ochranu uvedl žalobce zcela totožné důvody jako dříve. Žalovaný se v předchozím řízení podrobně

zabýval všemi důvody žádosti. Domníval se, že se žádného pochybení ani nezákonnosti nedopustil. Také uvedl, že informace stěžovatele poprvé uplatněné v kasační stížnosti jsou irelevantní a že námitka vztahující se ke správním vyhoštění je nedůvodná. Správní vyhoštění probíhá před jiným správním orgánem a nemůže být důvodem pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany.

[5] Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu nepřijatelnosti a demonstrativním výčtem jejich typických kritérií se Nejvyšší správní soud zabýval např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, na jehož odůvodnění na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[6] Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatele ani zásadní pochybení městského soudu, které by mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na uplatněné kasační námitky. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou na základě § 104a s. ř. s. Podle § 104a odst. 3 s. ř. s. usnesení o odmítnutí kasační stížnosti nemusí být odůvodněno.

[7] O návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť podání kasační stížnosti v této věci má odkladný účinek ze zákona dle § 32 odst. 5 zákona o azylu.

[8] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[9] Stěžovateli byla usnesením čj. 8 Azs 13/2013 - 32 ustanovena zástupkyní pro řízení o kasační stížnosti advokátka JUDr. Anna Doležalová, MBA. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud určil odměnu advokáta jako 2 x 3100 Kč za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání kasační stížnosti) a dále 2 x 300 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů v souladu s § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. b) a d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), celkem tedy 6800 Kč. Tuto částku pak soud zvýšil podle § 57 odst. 2 s. ř. s. o částku 1428 Kč připadající na náhradu daně z přidané hodnoty, kterou je ustanovený advokát jako plátce povinen odvést z odměny za zastupování. Částka v celkové výši 8228 Kč bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 7. května 2014

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu